

Giotto passage langs komeet P/Grigg Skjellerup

Jammer dat de camera aan boord van Giotto niet meer werkte. Nu was de passage langs komeet P/Grigg-Skjellerup op 10 juli 1992 veel minder spectaculair dan die langs komeet Halley op 14 maart 1986.

Niettemin waren 7 van de 11 meetinstrumenten nog wel functioneel. Daarmee is de elektronendichtheid bij P/Grigg Skjellerup gemeten, de ruimtelijke verdeling van de stofdeeltjes, gasdichtheden, jets van gas uit de kern, de magnetische veld structuur en de stoffronten tussen de coma en de zonnewind.

Grigg-Skjellerup is de bron van enkele aardige meteorenregens op 22/23 april 1972, 1977 en 1982. De activiteit van de gemiddeld heldere en zeer trage meteoren ($V_{\infty}=19$ km/s) steeg tot enkele tientallen per uur. De zwerm is echter alleen op het zuidelijk halfrond te zien. (RA=107°; DEC= -45°) en er zijn weinig meteoren te zien buiten het seizoen.

De komeet is een kleintje. De kern wordt geschat niet groter te zijn dan 500 meter in doorsnede. Daarom wordt de komeet normaal niet helderder dan de 14e magnitude.

De foto rechts toont een CCD opname, gemaakt door Duncan Steel op 25 mei 1992 met de 40 inch telescoop van de Australische Nationale Universiteit op de Siding Spring Sterrenwacht.

De komeet zelf is met een pijltje aangegeven. Ze was toen zwakker dan verwacht.

